

Lovforslag nr. L 203. Fremsat den 20. marts 1985 af Hagen Hagensen (KF), Bjørn Elmquist (V), Birgith Mogensen (CD) og Kofod-Svendsen (KrF)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

§ 1

I udlændingelov nr. 226 af 8. juni 1983 foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 2, *in fine*, ændres »beskyttelse« til: »beskyttelse mod tilbagesendelse til hjemlandet«.

2. § 53, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

3. I § 53, stk. 4, ændres »reglerne i stk. 2-3« til: »reglerne i stk. 2-3 og i § 56, stk. 1«.

4. § 56 affattes således:

»§ 56. Finder flygtningenævnets formand eller dennes suppleant, at en klage er åbenbart grundløs, træffer formanden eller suppleanten afgørelse i sagen. I andre tilfælde forelægges sagen for det samlede nævn.

Stk. 2. Nævnet bestemmer, i hvilket omfang udlændingen eller dennes advokat skal have adgang til at forelægge sagen mundtligt.

Stk. 3. Nævnets afgørelser træffes ved stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed

skal det resultat, som er gunstigst for den pågældende klager, være gældende. Afgørelsen skal ledsages af grunde:

Stk. 4. I sager af særlig hastende karakter kan afgørelsen træffes af formanden og et af de af Dansk Flygtningehjælp udpegede medlemmer. Er disse ikke enige, forelægges sagen for det samlede nævn.

Stk. 5. De i stk. 1 og 3-4 nævnte afgørelser er endelige.

Stk. 6. Justitsministeren fastsætter flygtningenævnets forretningsorden efter forhandling med nævnet.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. På baggrund af den senere tids stærke tilstrømning af personer, som søger asyl i Danmark, stilles der forslag om ændringer i udlændingeloven, som vil gøre det muligt at give asylsager en hurtigere behandling end i dag. Herved undgås også den situation, at personer, der ikke er berettigede til asyl i Danmark, opholder sig her i længere tid og derved opnår forventning om tilknytning til landet.

Der foreslås først og fremmest en ændring om behandlingen af åbenbart grundløse klager over direktoratet for udlændinges afslag på flygtningestatus samt en udvidet mulighed for skriftlig behandling af sager i flygtningenævnet. Samtidig foreslås der en præcisering af første asyllandsreglen i lovens § 7, stk. 2.

2. Forslaget indebærer en ændring af udlændingelovens § 56, således at flygtningenævnets formand eller dennes suppleant træffer afgørelse i sager, hvor en klage over direktoratet for udlændinges afgørelse er åbenbart grundløs.

Den foreslåede ordning er udformet således, at sagen kun forelægges for det samlede flygtningenævn i tilfælde, hvor klagen ikke kan anses som åbenbart grundløs og dermed afgøres af nævnets formand eller dennes suppleant.

Ordningen vil modvirke, at personer, for hvilke det er åbenbart, at de ikke er berettigede til asyl, kommer til at opholde sig i længere tid i Danmark og derved opnår forventning om tilknytning til landet.

For at opnå dette formål er det nødvendigt, at der meget hurtigt træffes afgørelse i tilfælde, hvor asylansøgningen er åbenbart grundløs. Det forudsættes derfor, at flygtningenævnets formands eller dennes suppleants stadfæstelse af direktoratets afgørelse i videst muligt omfang træffes på det allerede foreliggende grundlag.

I praksis vil man søge gennemført den ordning, at der meget hurtigt træffes afgørelse om afslag på ubegrundede asylansøgninger. Kan afgørelsen ikke træffes inden for de første dage efter indrejsen, vil

man anbringe de pågældende på et modtagelsescenter, som administreres af Dansk Røde Kors og direktoratet for udlændinge, men det vil også i sådanne tilfælde blive tilstræbt, at der træffes afgørelse i sagen så hurtigt som muligt.

De foreslåede ændringer vil, når en ansøgning om asyl er åbenbart grundløs, bevirke, at de pågældende ikke får et retskrav på at forblive her i landet under sagens behandling.

3. Den foreslåede nye udformning af lovens § 56, stk. 2, (i dag stk. 1) indebærer, at det ubetingede krav på mundtlig forelæggelse af sager i flygtningenævnet ophæves.

Mundtlig forelæggelse af sager i flygtningenævnet er meget tidkrævende og medfører, at der højst kan behandles nogle få sager i hvert nævnsmøde.

Det stærkt stigende antal sager, der indbringes for nævnet, vil derfor medføre, at der i løbet af kort tid opstår en betydelig sagspukkel og mange måneders ventetid i forbindelse med nævnets behandling. For at muliggøre en hurtigere behandling foreslås det, at nævnet går over til i betydeligt omfang at behandle sagerne på skriftligt grundlag. Dette vil være fuldt forsvarligt, idet en betydelig del af sagerne er af ensartet karakter, således at en behandling af hver enkelt klage i mundtlig form ikke er af betydning for nævnets endelige stillingtagen til asylspørgsmålet.

Ændringen må forventes at medvirke til en nedbringelse af sagsbehandlingstiden. Dette har særlig betydning i sager af denne karakter, hvor et langvarigt ophold i Danmark kan vanskeliggøre asylansøgerens indrejse i andre lande.

4. Endelig foreslås der en præcisering af lovens § 7, stk. 2, om første asyllandsreglen.

Således som denne regel er udformet i dag, har det i retspraksis givet anledning til tvivl om, hvad der nærmere skal forstås ved »beskyttelse«. Ved ændringen gøres det klart, at det afgørende er beskyttelse mod tilbagesendelse til hjemlandet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 4.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til nr. 2-4

Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 2-3.

Til § 3

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om lovens territoriale gyldighed.